

சீவமயம்

“கணேஸ்”

ஆபக மலர்

வருவாவந்தை பெரியதம்பிரான்

மந்தை சம்மதிள் கழலும்ருக் காண்க்கை

அமரர்
திரு வல்லிபுரம் கணேசராசா

(கணேஸ் களஞ்சியம், மந்திகை, புலோலி.)

தவப்பேறு
24-09-1945

சிவப்பேறு
24-07-2003

“ இமைப்பொழுதும்
எம் நெஞ்சில்
இறைவா அன்பே ”

கந்தசஷ்டி கவசம்

காப்பு

குறள்வெண்பா

அமரர் இடர்தீர அமரம்புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம், துன்பம் போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் கதித்(து) ஓங்கும்
நிஷ்டையும் கைகூடும், நிமலர் அருள் கந்தர்
சஷ்டிக் கவசம் தனை.

நூல்

நிலமாண்டில் ஆசிரியப்பா

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
மையல் நடஞ்செய்யும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே லாலெனைக் காக்கவென் றுவந்து

வரவர வேலா யுதனார் வருக!
 வருக! வருக! மயிலோன் வருக!
 இந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்ற
 மந்திர வடிவேல் வருக வருக!
 வாசவன் மருகா வருக வருக!
 நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக!
 ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக!
 நீரிடும் வேலவன் நித்தமும் வருக!
 சிரிகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக!
 சரவண பவனார் சடுதியில் வருக!
 ரவண பவச ரரரர ரரர
 ரிவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விணபவ சரவண வீரா நமோ நம
 நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
 வசர வணபவ வருக வருக!
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக!
 என்னை யாளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக!
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்

உய்யொளி செளவும் உயிரையும் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளியையும்
 நிலைபெற்றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் தீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாம்சிவ குகன்தினம் வருக!
 ஆறு முகமும் அடிமுடி யாரும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மாப்பில்
 பல்பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மாப்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்னம் பதித்த நற்சீராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடியதனில் சிலம்பொலி முழங்கச்
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென

நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுகுகு டிகுகுகுண டிகுகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 ேேேே ேேேே ேேேே ேேே
 டகுடகு டிகுகுகு டங்கு டங்கு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேல் முந்து
 எந்தனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதனென்று உன் திருவடியை
 உறுதியென்றெண்ணும்
 எந்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வே லிரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க

பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத்திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்னமிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி ணூறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளக்கவேல் காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்டமிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்ட குதத்தை வடிவேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க

முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணையாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழுதும் எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வதனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 எமத்திற் சாமத்திற் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வாலாட்டிப் பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவால்ப் பேய்களும் குறளைப்பேய்களும்

பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட் சதரும்
அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
இரிசி காட்டேரி இத் துன்ப சேனையும்
எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்படும் அண்ணரும்
கனகபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
விட்டாங்காரரும் மிகுபல பேய்களும்
தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
பூனை மயிரும் பிள்ளைகளென்பும்
நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்
மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
ஒட்டிய செருக்கும் ஒட்டிய பாவையும்
காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
ஓதும் மஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
காலதூ தானெனைக் கண்டால் கலங்கிட
அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
வாய்விட் டலறி மதிகெட் டோடப்

படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கைகால் முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதிங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில்செதி லாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடிவேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது ஓடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதுடன் இறங்க
 ஒளிப்பும் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்பும் பித்தம்
 சூலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடலவிப் புரிதி
 பக்கப் பிளவை படாதொடை வாழை

கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோடநீ யெனக் கருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்காய்
 மண்ணாள் அரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர் காமத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப்பதிவாழ் பால குமரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல் வராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே

காரார் குழலாள் மலைமகள் நன்றாய்
 என்னா விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடனயான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புடன் இரட்ஷி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்த தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவஜம்
 வாழ்க வாழ்கஎன் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செய்யினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து

மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசாரத்துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே ஜெபித்து உகந்துநீ றணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரென்மர் செயலட ரருளுவர்
 மாற்றவ ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமதனெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 ளந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வார்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற்காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிப் பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்

சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தெனதுள்ளம் அஷ்டலட்சுமிகளில்
 வீரலட்சுமிக்கு விருந்துண வாசச்
 சூரபத் மாவைத் துணிந்தகை அதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க் உவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி விருக்கும்
 சின்ன குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்தாட்கொள்ள என்றனதுள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
 தேவர்கள் சேனாபதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேவா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

கந்தசஷ்டி முற்றிற்று

உ
கணபதி துணை

விநாயகர் அகவல்

திருச்சிற்றம்பலம்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பூம்
பாதச் சிலம்பு பலவிசை பாடப்
பொன்னரை ஞாணும் பூந்துகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெருநுதிக் கோடும்
வேழ முகமும் வெண்ணீர் றணியும்
அஞ்சு கரமு மங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொளு நீல மேனியும்
நான்ற வாயு நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணு மும்மத யாறும்
இரண்டு செவியு மிலங்குபொன் முடியுந்
திரண்டமுப் புரிநூற் றிருமார் பகமும்
பொற்புற விங்கும் பொருளே கயிலை

அற்புத னீன்ற கற்பகக் களிறே
 முப்பழ நுகரு மூடிக வாகன
 இப்பொழு தென்னை யாட்கொள வேண்டித்
 தாயா யெனக்குத் தானெழுந் தருளி
 மாயாப் பிறவி மயக்கை யறுத்துத்
 திருந்துநம் முதலஞ் செழுத்தையுங் காட்டிப்
 பொருந்திய வெனது புன்மனம் புகுந்து
 வாடா வண்ணம் வந்தெனக் கருளிக்
 கோடா யுதத்தாற் கொடுவினை களைந்து
 தெவிட்டாப் போதஞ் செப்பியென் செவியில்
 உவட்டா ஞானத் துண்மையுங் காட்டி
 ஐம்புலன் றன்னை யடக்குமு பாயமும்
 இன்புறு கருணையு மெனக்கினி தருளித்
 தலமொரு மூன்றுந் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்கமு மறுத்தே
 ஒன்பது வாயி லொருமந் திரத்தால்
 அன்புறு கதவை யடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறா தாரத் தங்குள நிலையை
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே
 இடைபிங் கலையி னெழுத்தறி வித்துக்
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாடங் காட்டி
 மூன்றுமண் டலகத்தின் முட்டிய தூணின்

நாற்றெழு வாயி னாவி லுணர்த்திக்
 குண்டலி தன்னைக் கூறு மியல்பை
 விண்டெழு மந்திரம் விழைவுறச் செப்பி
 மூலா தார மூண்டெழு கனலைக்
 காலா லெழுப்பிக் கருத்தறி வித்தே
 அமுத கலசமு மலரி மியக்கமும்
 குமுத சகாயக் குணத்துடன் காட்டி
 இடைச்சக் கரத்தி னெட்டு நிலையோ
 டுடறசக் கரத்தி னுயிர்ப்பையுங் காட்டிச்
 சண்முகச் சூலமுஞ் சதுர்முகச் சுட்டியும்
 எண்முக மாகிய வெண்பதொன் றிடமும்
 புரியட்ட காயமும் புலப்பட வெனக்குத்
 தெரியெண் ணிலையுந் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தி லிருத்திக் கபாடங் காட்டி
 திருத்தி முத்தி சித்தியெற் கருளி
 என்னை யறிவித் தெனக்கருள் செய்து
 முன்னைப் பழவினை முதலறக் களைந்து
 வாக்கு மனமு மில்லா மனோலயந்
 தேக்கி யெனக்குச் சிந்தை தெளித்தே
 இருவினை தனக்கு மியைபுற நின்ற
 கருவினை வராக் கருத்தறி வித்தே
 எல்லையில் லாததோ ரின்பினை யருளி

அல்லல் களைந்திட் டருள்வெளி யாக்கிச்
 சித்தத் துட்சிவ லிங்கங் காட்டிச்
 சத்தத் துள்ளே சதாசிவங் காட்டிச்
 அணுவுக் கணுவா யப்பாற் கப்பாற்
 கணுவற நின்று கருணையுங் காட்டி
 வேடமு நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடகத் தொண்டர் குழாத்துடன் வாழ
 அஞ்சக் கரத்தி னருள்புரி வித்து
 நெஞ்சக் கருத்தி னிலைபுகு வித்தே
 தத்துவ நிலையந் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயகன் விரைகழற் சரணத்
 துரிமை சேர் அகவல் ஓதினார்
 பொருளொடு தவமும் புகழும் பெறுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

காயத்திரி மந்திரம்

ஓம் பூர் புவ ஸ்வஹா
 தத் ஸவித்தூர் வரேண்யம்
 பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி
 திய் யோ யோந ப்ரசோதயாத் .

